

מסורת הש"ס

(א) נטין יח"ב (ב) [לחמן דר.
קח:] (ג) כאלתות פ' וירא
סי יב איסת ארזי אמר רב.
(ד) ע"י חוספות לעיל לה.
דיה חוקן. (ה) דיה סי. גדה
לח. (ו) כדנא (ז) [אמרי].
על גלין בדרה סי. (ח)
לעיל לו:ן קטור סי.
(ט) ע"י דמ פ' יחא מהל'
גירוסין דין סה דהרמב"ם
לא גרם אלף. (י) [חוקק]
(יא) (סכא:) גניתי.
(ל) [פרשת וירא דרס סי.ח].

תורה אור השלם

1. והקמתי את כריתי
בני ובינך ובין זרעך
אחריך לדדתם לברית
עולם להיות לך
לאלהים ולזרעך
אחריך: בראשית י"ז
2. ויהי לתקפות הימים
ותהר חנה ותלד בן
ותקרא את שמו שמואל
כי מני שאלתי:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דלא ליפגע
ו'י אהב הקב"ה יחל:
(ב) ד"ה ו'י חלו ב' ו'י
ולבשר ח'י מ'ימ'ר.
הקשקש'ת דלמ'ה ל'ה י'מ'ר
ש'יב'ר כ'לל ש'ל'מ'ס כ'מ'ר'ה
ל'ע'ל ד'ך ל'י ח'ל'ן ש'מ'ל
י'מ'ר כ'ר ח'י'ן ו'כ'ס'ל ו'ה
ק'מ'ר א'ה'י ד"ה י'מ'ר ש'מ'ס
ד"ה ש'מ'ס ח'ל'ן א'ה'ר
ח'ו'ס ו'י'מ'ר'ת ל'ט' ו'ה'ה מ'ן
ה'א'ש'ו'ן א'ו'ל'י'ן כ'ר ח'ו'ב
ל'מ'י'ב'ר ח'ל'מ'ס ו'ו' ח'ו'ל'ל ו'ה'
י'מ'ר ח'ו'ה מ'ן ש'י א'י'ם ע'י'ב
ל'ה ת'מ'ס' ע'מ'ש'י ו'ה'ש'ח'ר
(תפס):

מוסף רש"י

מושעת נחיה. ג' חדש
 סהסא לרסס למחנ
 גיס יח. אפילו לאמא
 דאמ. מחסס דרל נל
 יולדת לט' אנה יולדת
 למקוטעין. אנה לחדס
 שלמס ש' שלמס יוס
 דרל יח. א' לא שש ארס
 מעוברת חברו מויקת
 חברו. אס שחמ עכל
 יוא מעוברת על חיקה.
 אפורה חסד על עשרס
 ורעסס חסד סק חיק
 יוק וסל יולדת. ולא
 יחור וסלית. קנא
 קסור כנן וסלס קנא

היו. כלומר היו לומד מכאן שלשה חדשים שאמרו כי: "ומ"ש מנג דרב
אמר משעת נתינה. ואף על גב דמשעת נתינה לא נתיחד עמה
לחס כן הוה ליה גמי ימן ואפילו הכי משעת נתינה מניין הי"ז נמי
משעת חליצה: לאיסור כרס. ליכנס התרה לאחר ג' חדשים מיד:
לאיסור חליצה. לכן לא חזי דמותה?
לאחר חליצה מיד הוול ועברו שלשה
חדשים מיום מיתה: ולורעך אחריו.
שחן השכינה שורה אלא על הודולא
שורע מיתום אחריו והכי נמי קיימא
לו בנדרים (דף ק"ו) ונדרתי מכם

המורדים והפושעים ב"ח אלו בני ערבות: גר וגויר. גר שנתיגר ואשמו עמו לרבים להחמין ב' חדשים לפורש זה מזה והכל מלי להבחין איכה הרי אין כלן ראשון ושני: רבא אמר שמה ישא אחומו מאכיו. אם נשאת חוק שלשה יולדה והוא בן ט' לראשון ויולד בביתו של שני וסבור שהוא בן ישא את חת כעלה הראשון שיש לו מתשה חתרת והיא אחותו הוא: ומייבס אשם אחיו מאמו. אשם תלד לחמיו בן אחר וישא אשה וימות בלא בנים ויבימנה זה וסבור שהוא אחיו מאכיו ומנאלי מייבס אשם אחיו מאמו שלם ומנאלי ומייבס כרת: ויולד אשם אמו לשוק. אם לא תלד אמו לשני וימות ובסבורים שזה בנו ומשא אמו לשוק בלא חליה: ויפטור אם יבסמו לשוק. אם יש לו אח מאכיו בראשון ולא היו לו בנים ומת ואין שם אח אלא הוא והוא סבור שהוא בן האחרון ומנאלי לשוק בנו של ראשון הקוקים: ונשאת לשוק בלא חליה. וגבי גר וגויר תלמד למד מהי הוא דליתא למיטת כנון לשמא יבס אשם אחיו מאמו שמה מעוברת היתה וכשתלד סבורה היא שכן ו' הוא ובקדושה מרע ומחור ויתלד בן אחיו וישא אשה וימות בלא בנים ויבס זה את אשמו בקדור שלם הוא מרע בקדושה וכיון שזה מרע שלם בקדושה וקחם עוולת כוכבים וזהו הוא איכה למימר שמה אינו בנו וזהו ו' וגמלא נושא אשת אחיו מאמו: ככולן אי קורא כן. כל נשים שמסרו חממים להנשא או להחייבם קורא אי כן תקנת ערוב כדי שלא יבאו לידי ערוב: וכלן. בהתמהה נשים אין חדשים אשקרו ערובים אשקרו נשים אין כלן תקנת ערובי אלא תקנת הולד להבחין בן מי הוא: ואם איסא. דחשו חממים לשמא ישא אחותו מן אכיו הא נמי תקנת ערוב היא: דלא לפגע. ולד בערובי אכל כל שאר הנאסרות איכה (א) תקנתה היא ובעל עלמו דלא לפגעו בערוב: הא בר ו' לכתרא הוא. דאי מקמא איצברא כשתה אישתכח דבר תמיא הוא בר. תמיא לא חיי: דלא לתמיא ילדו בו. מירואה הוא: אישטיא. לאחר שנשאה. והיא נמי דמאי לתרוי אי נמי לשבעה ילדה איכה למימר בר תשעה לקמא הוא מעיקרא חדש אחד איצברא קודם

במקרה ואוקי דלמתי אינא ספק סגי ליה דבסי: אפילו למ"ד. במתקן ימים: ופתחין משכו. שבע או שבעים: וכי מלו' ג' חדשים. ליום מיתת ודאי בר קמא הוא דלא בר במתא הוא אכתי לא הוא מיכר דלא מלו ולבשר הכי מיכר (ו) ודאי בר במתא הוא: בסיכורא. מוליכין אותה שם: שטרי שולד דכסידא. כן. מלחתי משכונת הגאונים: מחספס עממא. של נשי: היכא דקבי' לו. הואיל וטעם המחנה מסי' לא הוא שאל גורא שמה חששא כו': ידידיה גמי'. לא ישמש עם אשה מעוברת שמה זורה: אי למ"ד כחוך כחוך. פלוגמא היא בפ"ק (לעיל דף ע"ב). דא (דף קג.) גבי חליה כר"ך למידחסיא לכרעיה: ה"ג חיים עילויא.

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מב.

אֶחָדָם שִׁלְשָׁה חֲדָשִׁים אֵין צְרִיכָה לַחֲסִתָּין. אָמַר ר"ת דּוֹקָא חֵלְן שְׁתַּחֲלִילָה מוֹחֶתת שֶׁלֹּא בָּה עָלִיה דְּלִמָּוּת בְּמַמְלַחַת דְּלִמְאִינָה וּמוֹחִי עָלִיה שְׂהִיָּא קִטְנָה אֲבָל אִם הָיִים לְאַחֵר ג' לִמָּוּת לֹא הִתְמַחָה עֲלֵיהָ חֲדָשִׁים יוֹמֵת יִמָּה קְרוּבָה לְבִיחָה מְזֻרָּקָה גְּזֻרִין אֲטוּ וְשִׁוְהָ אַע"ג דְּלִמָּוּת לִקְטָן בִּפ' ב"ש (דף קכ.)

ובפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ג)
יבמנו בזיו מניה אשמו לא בזיו מניה
היינו לענין לאוקמי אנפשיה עד שלשים
כזל לענין גזרה יבמנו ישא לא אחומו כ'
איכא לממיר יבמנו יבמנו קרובה לביאה
טפי: **מאי** שניא מנט דרב אמר
משעת נתינה. א"ע? ודחוי לא כל
עליה מקמי בחינה דלס כן לא היה
פוטרה בגט זה דהוא היה גט ידן
וטעמה מפרש בפרק שני לגיטין (דף
י"ט וס"ט) שלא יאמרו ב' נשים בחזר
אחת זו אסורה וזו מותרת שהעולם
קוצרים שחיות שניהם יהיה קמור
לנתינה ויבא לחמיר מוח שלשה והכל
גבי חליה נמי יסבדו שלשה קמור
לתימה חלו ויבא לחמיר מוח שלשה
ומשני לאיסור כרת התרת דלס היה
רואה לייבם אחר שלשה היה מייבם
לאיסור לאו לא כ"ש דהיה רשע אפסר
לאסרה להנשא לשוק אחר חליה
זה דומה לחובא ויחלוכלא ולא
ישמענו לנו העולם על כך:

ולד דלא לפגע בהו
חדשים ותנשא לא
שענה לקמא אי בר
תמתין חדש אחד
דה האי בר שענה
גניא ילדה האי בר
נמי לתמניא ילדה
ווא דלמא אישתהוי
איעבר ותמתין שני
דאי לשבעה ילדה
הוא ואי לשיטא
יחיד לרנא ביא דנא

ותמתין משור ויגשאל. לאו דוקא משור שצריכה להמתין שלשה ימים של קליעת חרש: **סתם** מעוברת צריכה קריאת רבתי שמשון וקטו של רשב"א היה אומר דגרשה מניקת מותרת לינשא משום שלא משעבדא להניק כדאמר' צפ"א ע"פ (מכונות וס: וס) מתגרשה אין כופה ואין נראה לר"ת דהא למאי דהוה צ"י למימר דטעמא מיהו סנדל צ"י משום דיחסיא ולא מיהו חילוק צ"י אלתמה דגרשה ויה"ל להאי טעמא דאין חחר צ"י אלא מהטעם בלדד ועוד אלתמה גופה אי אלתמה איני חזונית ואיני עושה אי חבשה כבוכחה לא משעבדה וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי"ל ללא שנה גרשה ולא שנה אלתמה:

נמי אי למאן דאמור במוך במוך אי למאן דאמור מן
 ס ירחמו¹ אלא משום דחסה אי הכי ידידיה נמי ידידיה
 חיים עילויה¹⁰ אלא סתם מעוברת למניקא קיימא
 דלמא

ה' צפרק בנות כותים: ויבי לנקופות הימים. הרי ששה חדשים יבי
ועלה שדרך עובר להיות ניכר ליצדקה דדידה כדרך נשים ואי מיעברא
ה' חדשים לנישואיה דחקר ליה ההוא משהו שהמתינה ואי לא מיכבר
ה' ירחות אי מעוברת היא פסיעותיה ניכרות ומעמיקות יותר משאר
ה' ירחות מעוברת כדי שלא יבנו שכן הראשון הוא ויירש בנכסי צלה
ואל ספק כשאלו יודעים ודאי שאלו מעוברת מראשון תנשא. ומשני
תחזור ותתעבר וידחוק אחיו וימנע צורת פניו כסגול הזה שאין לו
ש' שמעתי בשעת תשי"ט. דהקא לשון לחץ שנתנו כדלמר לקמן
ויין אדם מתכוין להרוג הנפש: למניקא קיימא. כשחלד מניקא:
ויא

עין משפט
גר מצוה

פה א מ"י פ"ח מהל'
 גירושין הל' יט סמג
 עשין נב עוש"ע אה"ע ס"י
 יג סעוף א:
פו ב ג ד מ"י שס וטור
 ש"ע שס סעוף ה:
פז ה מ"י שס הל' סה
 עוש"ע שס סעוף יא:
פח ו מ"י שס הל' סה:

תוספות ישנים

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones